

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

NA MISTROVSTVÍ SVĚTA W.S.K.U NAŠI BORCI SVĚTOVĚ

Oddílové příspěvky jsou zatím ještě pořád problémem mnohých z vás. Je třeba si uvědomit, že již takto trénujeme víceméně z nadšení, nemalý nájem tělocvičny je třeba uhradit ve stanoveném termínu! Oddílové příspěvky nejsou!!! za odtrénované hodiny. Jsou to klubové členské poplatky!!! Termín byl do 15.4.2013

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Pohár mládeže ČABK super akce...	2
Článek který potěší...	2
Již 3.ročník 102 fight...	2
Na memoriálu jedničkou Libor...	3
Na MČR nejúspěšnější klub ČR 2013...	3
Nezapomněli jste na něco?	4
NP ČSK mládežecelkové 3.místo...	4
VC Nymburka opět 3...	5
Torzo našeho SK na GP veleúspěšně...	5
Četba na pokračování „moje cesta bojovým uměním“...	6

Již 4.ročník Mistrovství světa Shotokanu pod patronací WKF, tedy W.S.K.U se konal v tureckém Istanbulu. Výprava z ČR byla velmi početná a sice přes 30 účastníků. Z našeho SK se zúčastnili v kategorii masters Karel Kessler, Kateřina Neufingerová a v žácích Matěj Říha. Z nejobávanějších výprav byly hlavně velmi silné týmy východního bloku, včetně domácího Turecka. Z našich zahájil hned v pátek **Matěj ŘÍHA** a musel ze sebe vydat úplně vše to co umí nejlépe, protože zvláště ve druhém kole kdy domácí výborný závodník dal na Matěje Unsu, šlo o všechno, protože byt se závodilo podle pravidel WKF repasáž se nekonala. Matěj však nejen pokořil další soupeře, ale i ve finále dalšího skvělého „Unsi“ a radost v naší výpravě propukla když vybojoval titul mistra světa. V dalších dnech naše výprava jak v žácích, tak v dorostu a juniorech nějaké medaile získala, ale z pozice našeho SK se čekalo na neděli, kdy byly na programu kategorie seniorů a masters. V kata seniorů se již nikomu z naší výpravy nepodařil medailový úlovek, konkurence opravdu velmi silná. V kategorii masters nas-

tupovala **Kačka NEUFIGEROVÁ** a svoje kata zajela opravdu s velkým pokrokem a nečekaně, ale zaslouženě bronzová medaile byla ve světě. Vedle na tatami se rozjela ka-

ta masters nad 55 let. Všichni „kluci“ dokazovali, že právě oni si přijeli pro medaili a jsou v nejlepší formě. Nakonec se povedla v této kategorii doslova zlatá rána a druhý titul mistra světa pro naši výpravu byla na světě a to jmenovitě pro náčelníka našeho SK **Karla KESLA**. Pak ještě Radka Krejčová svým výborným výkonem vybojovala dva tituly mistryně světa v kumite a Petr Kubička též medailové zazářil, a nakonec součet všech medailí mezi 45 státy a 1803 reprezentanty, posunul naší českou výpravu na neuvěřitelnou čtvrtou příčku. Pozitiva byla nejen ze samotných výkonů, soupeřů a atmo-

sféry soutěže, ale překvapivě s rozhodováním, kdy nejen v kata, ale i v kumite dle nových pravidel WKF se dá říci, že rozhodování prakticky bez chyby, bez výrazného nadřívání, či slepeckých a vyděšených praporkových rozhodčích, jak tomu bývá velmi často u nás. Samotný zážitek z Istanbulu snad někdy jindy, protože i zde zážitky velmi ojedinělé a rozhodně je třeba občas některé státy navštívit a i změnit na ně názor všeobecně zazřítý nebo prezentovaný jinými lidmi. Na závěr bych chtěl u této výpravy vyzdvihnout velmi příjemnou a vřelou atmosféru, kterou si většinou ne vynucujeme, ale kterou často postrádáme tam, kde by měla být automatická. Upřímná radost ze všech výsledků byla všeobecná a to bylo největší odměnou...

TRPĚLIVOST NA MÍSTĚ ANEB NEUČTE SE KATA Z DVD ČI YOU TUBE

Vše má svůj čas, a i ve školní výuce není dobře zahltit prvňáčka učivem VŠ. Je třeba si uvědomit, že trenéři ví nejlépe, jakou katou, kdy a koho v čem připravovat a v našem SK se nemůže stát, že je někdo odstrčen, zanedbáván, nebo svévolně brzděn v rozletu. Zatím co u zvláště talentovaného jedince, kterému však jen talent nestačí, ale musí mít i chuť a konce-

traci, není na škodu seznámení s vyšší katou, může u pomalejšího cvičence způsobit chaos a tím i následnou nechuť cvičit. You tube je zahlceno mnohými „mistry“ demonstrujícími katou, ale požadavky pro soutěž jsou někde úplně jinde. Ani DVD, které můžete u nás v SK dostat, je u nižších STV pouze pro kontrolu již na učených kata a technik v nich obsažených, nikoliv pro

napodobování rychlosti a tvrdosti např. mistra světa. Samotná výuka kata není zdaleka tak problematická, jako následné odstraňování chyb samoukům. Výuku nových kata tedy výhradně nechte na senseích našeho SK, kterých máme rozhodně dost a patří mezi ty absolutně nejkvalitnější v ČR. Vše má svůj čas a to i trpělivost při zdolávání vrcholu.

POHÁR MLÁDEŽE ČABK OPĚT SUPER AKCÍ ALE...

Soutěže ČABK dnes dělá již naprosto nevyskytující se, pár nadšenců, bez náhrady a z rozpočtem, když to dobře dopadne, nula od nuly pojde, hlavně pro mladé závodníky i ty začínající, pro větší motivaci k dalšímu trénování. Je to jmenovitě celá rodina Miloše Linkeho, Honza Jukl, Hanka Vašíčková a díky zaslouží i další z honzova týmu a od nás Kačka Neufingerová, Šárka Hubková, Julián Schuster a Váša. V pátek jsme se sešli na přípravu a na ložení tatami se od nás sešla opravdová banda a sice Miloš já a Hanka... Ještě že Honza je na tom s podporou svých členů lépe. Ale profí tým byl opět ve skvělé formě, tak že v 21:00 vše připraveno k soutěži. Co však bylo dalším překvapením, hodně slabá účast našich borců, hlavně těch mladších a začínajících na takovémto turnaji, který všichni mají takřka za rohem a v jednu hodinu po polední bylo vše hotovo i s vyhlášením medailistů. To, že so utěžení a tím i posun ve vývoji, nehledě na motivaci do dalšího cvičení by si asi měli v první řadě uvědomit rodiče...

A tak z těch malých a začínajících, kterých máme opravdu dost se zúčastnili pouze Nikolas Konykov a svou první soutěž si určitě užil pěkným 4. místem. Velmi pěkným výkonem se prezentoval Josef Kundrt a s přehledem ve své katego-

dělají sport, když nechtějí soutěžit... Z těch vyšších STV byla potěšující účast těch našich nejlepších, mistryně světa Zuzka Augustinová předvedla opět jeden ze svých perfektních výkonů a zlatou medaili si odnesla po právu. V této ka-

tegorii si odnesla za dobrý výkon bronzovou medaili ještě Nikola Janoušová a 4. místo vybojovala zlepšující se Erika Hubková. Ve své kategorii zvítězila i Kay Polanová. Speciální den měl Jakub Slanař, odnesl si hned tři zlaté medaile, v kata, kumite a pak ještě kata ve starší kategorii. Ani Petr Mičic nejel špatně, sice byl vidět tréningový výpadek, ale stříbrná medaile super. Ani Daniel Sládek tentokrát nevyšel naprázdno a v kumite se podařilo vybojovat 1. místo. Kdo však udělal překvapivě dobrý dojem hlavně na senseie, byla svým

výkonem Erika Hubková v kumite. Hodně bojovný výkon a ani techniky nebyly špatné, až bude mít právě v technických širší rejstřík, bude to ještě o moc lepší. Ale zlato si opravdu za svůj výkon zasloužila. Srdnatě bojoval i Pepa Štefl a i on získal pro svůj tým zlato i stříbro. Medailovou sbírku ještě rozmnožili Jonáš Sanislo stříbrem v kumite a 3. místem v kata, Jáchym Hořák, bronzem v kumite a Nikola Janoušová též bronzovou medaili v kumite. Bohužel jak je v dnešní době u nás zvykem, nezklamali naši někteří borci, kteří se na konci soutěže vypařili jak pára nad hrncem a úklid stolů, židlí a tatami zůstal opět na pořadatelském torzu. Ještě tedy jednou velký dík všem, kteří demonstrovali že ještě existuje někdo, kdo nezištně jen tak pro radost druhým dovede obětovat svůj čas a námahu. A tak vám ještě jednou moc díky i za to, že hlavně vaší zásluhou to byla opět moc hezká soutěž, krátká a dynamická se skvělým pohoštěním :-)) díky Hance, Vladce, Šárce a Kačce...mňam

den měl Jakub Slanař, odnesl si hned tři zlaté medaile, v kata, kumite a pak ještě kata ve starší kategorii. Ani Petr Mičic nejel špatně, sice byl vidět tréningový výpadek, ale stříbrná medaile super. Ani Daniel Sládek tentokrát nevyšel naprázdno a v kumite se podařilo vybojovat 1. místo. Kdo však udělal překvapivě dobrý dojem hlavně na senseie, byla svým

ČLÁNEK KTERÝ POTĚŠÍ, ANEB ZE STRÁNEK LEGENDY RINGO ČECHA

NEDRÁŽDĚTE LIDI, KTERÉ NEZNÁTE!!! Jeden z mých vnoučků začal chodit na karate. Proč o tom mluvím? Šel jsem se tam podívat na hodinu toho karate. Je to v jedné škole v Modřanech. Je to prý velmi významný oddíl, co jsem si tam přečetl. Jméno jsem si bohužel nezapamatoval. Ale účast byla slušná. Šéf sympatické. Umím odečítat z očí, myslím, že jsem dobrý analytik na lidský typy. Zase jsem se ujis-

til, že když někdo něco umí, tak je to většinou i skvělejší člověk. Nevím, kolik měl danů, měl takovej pás, co připojí koberec. Ptal jsem se vedle sedícího tatínka. A on mi říkal: Pane Čech, to je česká jednička v karate, který jediný má tenhle pás. On mi ho jmenoval, ale já jsem to samozřejmě hned zapomněl. Nad ním už je jeden pás a ten má jenom pár Japonců. Díval jsem se, a když jsem je sledoval, ty ka-

ratisty, mimo malejch chlapeců tam byli i borci, který měli žlutý, černý pás. A je den z nich byl tak rychle! Pak jsem k němu šel a říkal jsem mu: „Hochu, vy jste jak blesk, jak ta vaše ruka vyletí, to je takovej fofr, ani bych nevěděl, že jsem ji dostal. Je to neuvěřitelný.“ Byl jsem rád, že jsem tam šel. A uvědomil jsem si hlavní věc, pro to vám to tady říkám. Nevyvolávejte konflikty v hospodách, ani v opilosti, nikdy ne

víte, koho máte proti sobě. Představa, že bych urazil chlapa, který má takhle rychlou pravačku i levačku, jak bych dostal na budku. Buďte pokorní a tiší a nevyvolávejte konflikty. nebo vám nějaký karatista, na kterýho náhodou narazíte, dá tak do držky, že se z toho poserete. To bylo moje poučení. Moc se mi to líbilo, zase mezi ně někdy zajdu. *Nezbývá než napsat díky pane Ringo Čechu a počtete si: www.ringo-cech.cz, docela super stránky...*

JIŽ TŘETÍ ROČNÍK 102 FIGHT OPĚT V HOJNÉM POČTU A HODNĚ DOBRU KONKURENCÍ

Dne 17.3. v neděli díky zabezpečení Honzy Jukla, proběhl již třetí ročník setkání bojovníků které založil GM Danny Hazan 9. Dan z Izraele. Přes 30 zástupců z bojových umění karate, kyokushinkay, kick boxu, thai boxu, boxu se sešlo tradičně v ZŠ Zárubova a bojovníci 102 minut bez jakéhokoliv přerušování tj. občerstvení či toalety

po minutě střídali partnery a v randorech si předávali určité bojové zkušenosti. V pravdě někteří nepochopili přesně myšlenku tohoto setkání, přišli se trochu seberealizovat a tak se mnohdy docela přitvrzovalo, ale o to více měly boje větší říz a bojového ducha, takže i to horší se dá často využít jako pozitivum. Z našich

se zúčastnili Karel Kesl, Petr Vašíček, Petr Konfršt, Kamil Al Otri, David Hanus, Julián Schuster a nezdolná bojovnice Hanka Vašíčko. Všichni zdárně dokončili a i když si určitě šrámy odnesli k pozdnímu nedělnímu obědu, spokojenost byla u všech zúčastněných a certifikát z tohoto setká-

ní bude mít určitě svoje čestné místo, alespoň u mě...:-)

NA MEMORIÁLU M.ŠIANSKÉHO JEDNIČKOU LIBOR

Již pátý ročník memoriálu M. Šianského, pořádaný tradičně v Lounech, se zúčastnila slušná konkurence karatek z celé ČR, v počtu takřka 300 závodníků. Jako každá soutěž byla, pochopitelně hlavně reprezentací našeho SK, ale jako vždy i kontrolou vzestupu výkonosti jednotlivých borců. Zklamání se ani z jedné strany nekonalo a již jen za účast patří našim borcům poděkování a pochopitelně i jejich rodičům za podporu. Medailový zisk i přes to, že naše výprava nebyla nepočtenější, byl velmi slušný a v celkovém hodnocení vynesl náš klub na 4. místo ze všech. Soutěž jako vždy začínala kategorií ml. žáků 8-7.kyu a tam jsme měli železko v ohni v podobě Pepy Kundrty. Jeho páté místo bylo velmi slušné, ale mohla by být i medaile, ale to by se museli odstranit základní nedostatky opakované každý trénink. I tak celkem spokoje-

nost. V kategorii již těch lepších ml. žáků jsme měli Anežku Kitzlerovou. To je příkladný karateka, každý trénink bere velmi disciplinovaně a tak jedinečně na soutěži je třeba se nepřemotivovat, ale i to chce všechno čas. Medaile se tentokrát nepovedla, ale 5. místo se počítá. Ani Robert Palička nejel katu špatně, ale roste jako z vody a po stoje teď nějaký čas udržet nebude žádná hračka. 7. místo se počítá i když si asi Robert myslel výše. Ani Jáchym

Hořák nikomu katu nevyrazil dech, příliš mnoho zbytečné nervozity, ale to je daň začínajících závodníků. Tím myslím, že ten pokročilý má za sebou tak stovku závodů. Medailově tedy museli v mladších zachraňovat Erika HUBKOVÁ, která zlepšeným výko-

nem vybojovala pěknou stříbrnou medaili i když si neodpustím poznámku, že ta kdyby chtěla i na tréninku, bylo by medailů víc a i cennějších... Pak ukázal svoje katistické přednosti Libor Podroužek a v těžší konkurenci vybojoval cenný bronz. Medailovou cestu pro konečné hodnocení SK, ale museli opět zachraňovat naši obětaví masters. Šárka HUBKOVÁ poznala slast stát s pohárem úplně nejvýše a pro náš SK to byla jediná zlatá v kata, ale stála za to. Dvě bronzové vybojovaly Kačka NEUFINGEROVÁ a Soňa NĚMEČKOVÁ, obě v podstatně zlepšeném výkonu. V mužích-masters opět výborně prezentoval svoje kata Petr NĚMEČEK, dle mínění odborníků měl být první, ale přes rozhodnutí rozhodčích vlak nejede... I tak skvělé druhé místo. Po slavnostním nástupu, kde jsme marně hledali Pepu i Anežku, se rozjela soutěž kumite a medailová

žeň pokračovala. Jáchym HOŘÁK si také poprvé užil stát úplně nejvýše s pohárem. I Robert PALIČKA se byl jako lev, získává zkušenosti a takticky se dobře vyvíjí a to mu vyneslo cennou bronzovou medaili. Erika HUBKOVÁ také nešla špatně, sice tam evidentně chybí techniky, ale dějiny se neptají a i tady 3. místo super. Asi tou nejlepší a doslova zlatou tečkou bylo vystoupení Libora PODROUŽKA. Nejen že předváděl v těžké konkurenci širokou škálu úderů, demonstroval opravdového bojovníka a perfektně plnil taktické pokyny, ale svým vystupováním dává příklad ostatním jak má vypadat pravý karateka. Všem gratulace největší a myslím že si můžeme opět udělat pomyslnou hvězdičku za touto akcí našeho SK.

NA MISTROVSTVÍ ČR SENIORŮ A MASTERS 2013 NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ KLUB

Jsme nejlepší!!! Tak to prostě je, že jsme se stali nejúspěšnějším klubem ČR, ale pravdou také je, že veškerá odpovědnost, nebo spíše zásluha ležela na pár borcích a mimo jiné výrazně i na masters! Ale popořadě, jak k tomu vlastně došlo. Mistrovství ČR tradičně zahajovala soutěž kata. S nej silnější konkurencí se popraly nejlépe **Anežka KOTĚROVÁ** která získala vynikající stříbrnou medaili a určitou smůlu právě na MČR konečně prohrála **Hanka VAŠÍČKOVÁ** a tak bronzová medaile udělala nejen jí velkou radost. Pak se do akce pustili „půjčený“ **Marek POHANKA** a všestranný **Jindra PILMANN**. Marek vybojoval též výbornou bronzovou medaili, zatímco Jindra předvedl

s Míčkem skvělé finále, tak že ani nevidadlo že z něj byla stříbrná medaile, protože někdy mají rozhodčí naprosto opačný názor než většina přítomných a s tím se prostě nepohne. Pak již nastoupili naši železni masters. Tak blízko jako měl **Petr NĚMEČEK** k titulu se dá těžko uvěřit. Ale stále je to

sport a ten není pro nemýlíci se roboty, ale pro lidi a tak titul sice proklouzl skrz prsty ale stříbrná medaile famózní. Co se nepovedlo Petrovi podařilo se **Kateřině NEUFINGEROVÉ** a po hodně zlepšeném výkonu vybojovala titul mistryně ČR. V této kategorii ještě nebyl medailový konec a díky **Šárce HUBKOVÉ** a **Soně NĚMEČKOVÉ** přibýly do medailové sbírky našeho SK ještě 2 bronzové medaile. Pak se již rozjely naplno kategorie kumite a hned v nejtěžší váze se povedlo vybojovat titul mistra

ČR Tomáši REICHOVI a kategorie to byla hodně divoká. Jako správný bojovník si nechal ujít ani kategorii bez rozdílu hmotnosti, kde přidal ještě bronz. V nejobsazovanější a nejprestižnější kategorii do 84.Kg jsme měli železko v ohni **Jindru PILMANNA**. Jako vždy nebylo na všech traně Jindrovi ani památky po náročném souboji kata a nejen že vybojoval skvělé 3. místo, ale pak si vynahradil těsnou a mírně řečeno nespravedlivou prohru o finále a v BRH již ukázal, kdo je prostě nejlepší na tomto turnaji. I se zraněním zvítězil v této „královské“ disciplíně kumite. Když ještě **Marek POHANKA** přidal v nelehčí váze stříbro, bylo jasné, že **nejlepším týmem v ČR pro rok 2013 je SK KESL RYU**. Pochopitelně nejen velká gratulace všem, který se o tento mimořádný úspěch zasloužili a poděkování nejen jim, ale všem ostatním, kteří přišli se snahou o co nejlepší umístění a reprezentaci našeho klubu. Velký dík koučovi Ivě, která nejen na tatami, ale i v přípravě udělala vše pro to, aby náš klub byl nejlepší a všichni závodníci dobře připraveni. Nezby-

vá než doufat, že tak jako chodí ti starší podporovat na soutěže ty mladší, jednoho krásného dne se i ti mladší přijdou podívat na ty nejlepší z nejlepších ve starší kategorii, aby tím pádem nejen viděli jak to karate má vypadat, ale stále si připomínali úctu a respekt, jaký by měli mít k těm starším, vyšší STV, těm nejlepším od kterých je třeba se učit i obětavost pro klub...

NEZAPOMĚLI JSTE NA NĚCO? ANEB NEZATRACUJME TRADICE

Oblékáme si čisté bílé karategi, tedy většina z nás, zouváme se do doja a při příchodu se ukláníme i když třeba v doju ještě nikdo není. To jsou všechno tradice, které v sobě zahrnují úctu, pokoru, etiku, loajalitu a ostatní zažitě vlastnosti opravdových bojovníků předávané z generace na generaci a naprosto mimořádné ve smyslu a pohledu ostatních sportů. Je to dáno tím, že karate bráno pouze jako sport není karate a možná že je i dobře, že mistři dálného východu bojových umění se většinou nedožili toho, co z morálky bojových umění dokázal udělat západní životní styl a potažmo mocipáni v nejsilnější karatistické organizaci WKF, kteří v honbě za penězi a faktivně myšlenkou olympijského sportu, jsou schopni pošlapat všechno, co bylo kdysi na bojovém umění vzácné a mimořádné. Bojové umění nepotřebuje olympiádu, pokud pár nejvýše postavených hlav netouží po zlatém dolu. Karate bylo vždy cestou být lepším a dokonalejším nejen po fyzické a technické stránce, ale hlavně duševní. Samurajové a bojovníci dob minulých byli vážení lidé nejen pro umění které ovládali, ale hlavně pro mimořádné morální vlastnosti. Být bojovníkem je výjimečná věc a i když jsme kolem sebe obklopeni sportovci bojových umění zvučných jmen, jen opravdu pár je těch,

kteří opravdovými bojovníky jsou. Začal jsem článek tím, že si oblékáme čisté bílé karategi, a bosí s úklonou vcházíme do doja. Všechny tyto úkony mají jediný podtext. Očistit se od veškerých vnějších vlivů, odprostit se od běžných starostí běžného života a tím zamezit i přenášení do doja špatné nálady, nevěřivosti, separaci koho mám rád a koho ne, s kým cvičím raději a s kým ne a podobně. Proto je, pokud dodržujeme tyto zásady a základy etikety bojovníků prostor doja naprosto výjimečný. Měl by být oázou klidu, pohody, pokoje a bezpečí pro všechny. Vojenský drill převzatý od válečníků dávných dob a dálného východu všechny v určitém smyslu zrovnoprávňuje a současně jim dává záruku respektu a vzájemné úcty, včetně respektování hierarchie, která zahrnuje právě hlavně úctu, respekt a loajalitu nejen k senseiovi, ale ke všem vyšším STV, kteří mají již několik let práce za sebou a jejichž morální vlastnosti rostou souběžně s jejich praktickým uměním. Vyšší STV však musí být příkladem výše uvedených vlastností, protože jenom tak může systém doja fungovat. Jistě že boj proti „modernizaci“ bojových umění se mnohdy zdá jako sysifóvská práce, ale je třeba si uvědomit, že zdalek opravdové karate zanikne a zbude pouze jakési hraní na bojové umění

záleží jen a jen na nás. Nedávno proběhlo MČR seniorů. Za sloužili se o to nejen vynikající senioři, ale i hlavně i masters. Drtivá většina z našeho SK neví co znamená cvičit, soutěžit a reprezentovat, když už věk limituje každý pohyb a regenerace se nepočítá na minuty ale na dny. Jestli bude někdo s těch mladších dobrých jako dnes ti masters, toho se příkladně já nedožiji. Ale věřím, že pokud vytrváte s aktivitou sportovce do jejich let, věnuje te vzpomínku s omluvou pro všechny, jejichž výkony jste kdysi zlehčovali a neprokazovali dostatečnou úctu těm, kteří dokázali při všech svých starostech a povinnostech myslit ještě na to, že budou tak dobří, aby svůj klub reprezentovali co nejlépe. Možná že teď se někteří zamýšlíte kam vlastně tento článek směřuje. Vlastně nikam. Je to je úvaha o slušnosti, respektu a vzájemném ocenění. Kolik z vás „osobně“ pogratovalo Jindrovi, Tomášovi, Kačce, Petrovi, Hance, Markovi atd.? Je problém pro vás kouknout na stránky sk kesi ryu a nebo po vyhlášení před tréninkem přijít a osobně s respektem, úctou a radostí poblahopřát svým spolubojovníkům, kteří to dokázali a svými výkony bojovali i za vás, aby jste mohli říct že jste z nejlepšího klubu? Nedávno jsme se vrátili z mistrovství světa Shotokanu, který ve smyslu žáků a masters

je zatím nejvyšší MS WKF. Atmosféra byla fantastická, všichni i neznámý vřele gratulovali, zahraniční mistři s úctou hovořili o našich výkonech, spolubojovníci z výpravy i ti nejmenší, neopomněli přijít z tribuny na tatami a pogratovalat Prostě pár minut toho krásného, pro co to karate takové vlastně děláme. Moc si na gratulace nepotrpím, ale jelikož titul z MS nedobýváme každý den, potěšila mě hrstka věrných, kteří s gratulací přišli. Matěj Říha mistr světa a Kačka Neufingerová která vybojovala na tomto MS bonzovou medaili si museli vychutnat oproti „těm venku“ asi možná trochu zklamání od těch „doma“. A nebo možná že ani ne, protože jsou zvyklí. Zkuste se koukat kolem sebe na některé jiné kluby, zdaleka ne tak úspěšné jako jsme my, jak si to užívají. Zkuste ti mladší kouknout i povzbudit ty starší a ne třeba tupě zírat do mobilu a nevnímat okolí. A tak na závěr díky vám všem, kterým jsme udělali radost a nepomínejte, že i vy čekáte po svém úspěchu na ocenění a radost ostatních. Respektujeme se navzájem, protože my všichni víme, nebo bychom aspoň měli vědět, co to znamená dělat bojové umění, což většina těch venku neví. Nevybírejte si lepšího, či horšího, sympatičtějšího či méně, každý karateka v doju je stejně rovný, tedy i stejně cenný...

I.KOLO NÁRODNÍHO POHÁRU ČSKÉ MLÁDEŽE - TŘETÍ ZE VŠECH ZÚČASTNĚNÝCH KLUBŮ

Maraton soutěží v první polovině roku kulminuje, pořadatelé se předhánějí v počtu soutěží a je jen otázkou, zdali je to k dobré věci a nebo se závodníci přehlíží. V každém případě NP jako postupová soutěž je dobrým nápadem, ale opět nedotaženým, protože většina ostatních soutěží by měla být poháry a velkými cenami, tedy nikoliv těžkými postupy. Rozhodně na nezáměrný závodníků si pořadatel této soutěže nemohl stěžovat. Více jak 350 soutěžících vytvořili hodně kvalitní konkurenci z celé ČR. Nás může sice trochu mrzet, že účastníků z našeho SK ubývá, ale je to zvláště pražský fenomén, nehledě na startovné, které

těž promlouvá do rozpočtu a s tím nic nenaděláme. Zase z druhé stránky vítězů kvalita nad kvantitou a díky našim skalním reprezentantům se podařilo opět výrazný úspěch a to umístění na 3.místě z ČR. A kdo se o to zasloužil? V mladších žákyních si to pěkně užila Anežka Kitzlerová, sice ani pět zúčastněných kata jí tentokrát na medaili nestačilo, ale páté místo v takovéto konkurenci skvělé. Pak ukázali naši nejlepší, kdo že je to na tatami „pánem“. Matěj ŘÍHA opět ukázal, že na novopečeného mistra světa nikdo zatím nemá. I když Zuzka AUGUSTINOVÁ měla též všechny své mentální soupeřky v kategorii, zajela hodně dobře a další

zlato pro náš SK. Pak ještě s Nikolou a Kaykou kata tým zvládly na jedničku a tím i je dneška z toho opět byla. Hodně dobře si počínali Libor PODROUŽEK, Kuba SLANAŘ a

půjčený Fila VÍT a ukázali, kdo prostě umí, umí. S katou tým

slepenou přímo na soutěži do kázali vyhrát a to ve velkém stylu. Medailové se však realizovali ještě Kyka POLANOVÁ stříbrem v kata a velmi cenné bronzové medaile protože jak již bylo řečeno konkurence hodně dobrá, vybojovali Libor PODROUŽEK kumite i kata, Jáchym HOŘÁK kumite, Nikola JANOUŠOVÁ kumite a ještě Jakub SLANAŘ též kumite. Suma sumárum tedy 10 medailí a to je opravdu, s přihlédnutím že se soutěže zúčastnilo 9 našich závodníků, více jak hodně dobré. Opět díky rodičům a jejich obětavosti, že tenkrát komplet celou sobotu věnovali svým ratolestem, protože konec byl až kolem 20h. Jak jinak že gratulace všem!!!

POČET NAŠICH NA SOUTĚŽÍCH MALÁ, UMÍSTĚNÍ ALE STEJNĚ DOBRÉ

I když je z titulku zřejmé, že časy když z našeho SK jezdilo na soutěže přes 30 závodníků jsou nenávratně pryč, pozice mezi těmi nejlepšími ze všech zúčastněných klubů zůstává. Tak tomu bylo i na tradiční soutěži VC Nymburka. Z našeho klubu se zúčastnilo 12 závodníků, ale jak již bylo řečeno jinde v tomto zpravodaji, že kvalita zvítězila nad kvantitou, a i v tomto relativně malé počtu jsme se z 41 zúčastněných klubů a takřka 400 závodníků umístili na 3. místě! O to se zasloužilo jádro našeho SK a 13 medailí bylo v těžké konkurenci rozhodně nadstandard. V mladších žákých ještě na medaili nedosáhla Anežka Kitzlerová, po nemoci ani Robert Palička, ale jejich výkony jsou rozhodně nadějí do budoucna. Pro Daniela Sládku z přihlídnutím k občasné tréninkové návštěvě bylo 5.místo jistě úspěchem a tak v kategorii mladších zachraňovala medailovně Erika HUBKOVÁ, která vybojovala hned dvě medaile a sice stříbrnou v kumite a bronzovou v kata. No snad nám již brzy něco mladšího nadějněho doroste. Ve starších žácích demonstroval svoji momentální absolutní nadvládu Matěj ŘÍHA

a dalo by se říci, že jeho vítězství podle očekávání. Milé překvapení se ale událo na bronzové příčce kterou tentokrát v početné skupině vybojoval Jo náš SANISLO. Bronzovou medaili ještě našťastí vybojoval Jáchym HOŘÁK v kumite, protože jinak by byl ústup v této kategorii z dřívější slávy ještě zřetelnější. Pak již se do toho pustili ti starší a opravdu velmi dobré výkony předváděly v dorostenkách jak Zuzka AUGUSTINOVÁ, která po zásluze zvítězila katou Unsu, která měla v jejím podání určitě budoucnost, a Nikola JANOUŠOVÁ, která podlehl právě Zuzce ve finále, ale její výkon hodně dobrý a i finálová kata Kanku

sho perfektní a to posléze přidala ještě další, tentokrát bronzovou medaili v kumite. Libor PODROUŽEK, který jediný zachraňuje čest za odpadlíky Šafránka a Kletečku se rozhodně v kata neztratil a

přemožitele našel pouze v hodně dobrém Filipovi Vítovi. Tak že další super stříbro. Konečně jsme se dočkali i kategorie juniorů a seniorů. V juniorech příjemně překvapila Kay POLANOVÁ a zasloužený pohár pro vítěze patřil právě jí. Dále jsme již v jednotlivcích nikoho neměli, ale rozhodně obdiv i určité pobavení připravili opět kluci Libor PODROUŽEK a Filip Vít, kteří si do kategorie tentokrát vybrali místo nemocného Kubu Matěje ŘÍHU a i přesto ve slušné konkurenci nakonec po zásluze zvítězili. I naše slečny Zuzka, Nikola a Kayka neklamaly, tenkrát však ošizené o bunkai „pouze“ druhé místo. Super!

Doslova zlatou tečkou se prezentovala naše jediná závodnice v seniorech Hanka VAŠÍČKOVÁ a příprava na MS se jí vydařila na jezdíčku a další pohár pro náš SK na světě. Rozhodně pochvalu zasluhují v takovéto konkurenci i Libor Podroužek a Jonáš Sanislo za 5. místa v kumite a Dan Sládek za stejné umístění v kata. A tak na závěr jak jinak než poděkování rodičům i všem našeho SK i když opět malá úvaha. Všem nám je určitě příjemné když máme za

sebou tým, který nám za výkon zatleská, drží nám palce a při nerozhodnosti rozhodčího třeba i pomůže o ten jeden praporek důležitý k vítězství. Ale u nás to už většinou není. Každý kouká pouze na sebe, když do závodí, nezajímá je kolega z oddílu jak je na tom a většinou když skončí odjíždí. Vždycky to tak nebylo a ostatní oddíly nám záviděly kolektivní a vzájemné povzbuzování. Zapřemýšlejte a uvědomte si že právě týmový duch je to, co nám pomáhá více se těšit z výher a lépe snášet porážky. Protože, pokud se mi dnes ne dařilo, jdu povzbudit kamaráda, kterému držím palce a po vzbuzují ho, aby se našemu klubu co nejvíce dařilo s tím, že příště to budu třeba já, který svému týmu pomůže a ostatní mi k tomu budou nejen fandit, a svoji přítomností mi pomohou k lepšímu výkonu, ale budou mít i radost s kolektivního úspěchu.

„TORZO“ NAŠEHO SK V MEZINÁRODNÍ KONKURENCI, SKVĚLE...

Je jisté, že jarní soutěžní kalendář je nabitý a absolvovat všechny soutěže je finančně i časově svým způsobem ruinou. Z druhé strany GP Hradce Králové je jednou ze tří nejprestižnějších mezinárodních soutěží u nás a pokud nejsou prostředky a čas na zahraniční soutěže, je škoda si nechat tyto ujít. Ale jak říkám, je to o možnostech a tak letošní sou-
těže se zúčastnilo z našeho SK „pouze“ 9 závodníků i když jak bych parafrázoval country skladbu od Rangers, bylo nás vlastně jedenáct, ale Jindra Pilmann a Tomáš Reich startovali za státní reprezentaci, čímž jsme v konečném hodnocení přišli o dvě zlaté a jednu bronzovou medaili. Ale i s touto ztrátou se mezi 107 klubech z 18 států náš SK opět zařadil mezi ty úplně nejlepší a celkově 8.místo to dokazuje a kdybychom měli Jindru a Tomáše...no nevádí. První den to rozjeli masters a pokud se zaměříme na výkony,

všichni udělali velký kus práce, ať Kačka Neufingerová, Kamil Al Otri či Soňa Němečková, která vybojovala skvělé 5.místo. Konkurence velká a tak nakonec medailovně Karel KESL 3. místo a ve výborné formě Petr NĚMČEK stříbro. Hanka Vašíčková sužována alergií hodně dobře zabojovala mezi všemi v absolutní

špičky ČR posílené mezinárodní konkurencí a vybojovala hodně dobré bodované 5. místo. V mužích Marek POHA NKA získal v neméně těžké

konkurenci bronzovou medaili a za státní reprezentaci Jindra PILMANN skvělým výkonem vybojoval pohár pro vítěze. Až pozdě odpoledne nastupovali naši bojovníci v kumite a pro náš SK vybojoval ve váze do 60.kg Marek POHANKA výborné 3. místo. Pak Tomáš REICH „nakrmil“(-) reprezentaci a ve své váze hlavně dobrým ukrajinským borcem nedal šanci a veliký pohár pro vítěze patřil právě jemu. Pak ještě přidal cenný bronz v prestižní BRH a tím byl ukončen první den. Druhý den byl ve znamení našich mistrů světa. Matěj ŘÍHA jako vždy hodně dobrý výkon a vítězství skoro povinné. Zuzka AUGUSTINOVÁ prostě v dorostenkách „kosí“ co se jí postaví do cesty a i ona ve velmi silné konkurenci zlato. A tak opět nejen gratulace těm medailovně úspěšným, ale i díky všem ostatním, kteří přijeli perfektně reprezentovat náš SK. Dííííky!

E-mail který potěší...

Ahoj Karle, gratuluji ke zlatému hřebu tvé sportovní kariéry - zisku zlaté medaile na mistrovství světa v Turecku. Nic víc se v našem sportovním karate dosáhnout nedá. Jako tvůj bývalý trenér v US Praha tak budu moci odejít do sportovního důchodu s pocitem, že jeden z mých bývalých svěřenců má nejen nejvyšší technický stupeň v ČR, ale stal se i mistrem světa. Kolik trenérů si to může na konci své kariéry říci. Ještě jednou blahopřeji, děkuji za úžasnou propagaci našeho sportu a do dalších let přeji pevné zdraví a štěstí i v osobním životě. Óss Viktor Vejvoda

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

osmé pokračování-zpr. 2/2013
Nakonec zvítězila moje klasická věrnost „barvám“, které mi daly začátky bojového umění, a i vize Sugiho o dalším vývoji Uhelových skladů mě přesvědčila o rozhodnutí zůstat v US a i když trochu mračením v Dynamu bylo, nakonec vše dobré. To už pomalu končil rok 1984, titul nejlepší trenér US a spolu práce se Sugim skvělá, a tak že se dalo říci, že se v tomto roce povedlo vše nad očeká-

vání, ale ke stoprocentní spokojenosti chyběla stále výkonnostní třída. To je úkol číslo jedna pro další rok mého karatistického tažení, i když zvolením do výboru US mi stále vedení naznačuje, že jsem v určitém slova smyslu důležitý člen klubu, můj sen je alespoň jednou vystoupit na stupně vítězů větší soutěže. S Novým rokem jsou vždy předsevzetí, a já tento rok, kdy zaokrouhluji svoji dobu žití na 30 let, se snažím brzdit čas, protože moje předsevzetí se jak jinak, točí kolem karate. Abych mohl předávat opravdu kvalitní trenérská karatistická moudra, chtělo by to více závodit a nejen prohrávat ale také něco vyhrát. Konkurence i „pouze“ jen v Praze je ale hodně velká. Konečně se však odpoutávám z nejtěžšího začátku a získávám v přátelském utkání třetí výkonnostní třídu. Také to trvalo. Teď již mám právo startovat i mezi těmi lepšími a tím mám možnost získávat i větší zkušenosti. Pětkrát týdně trénink je „normálka“ a pokud náhodou vynechám, je to pro mě neděle. Jsem nominován na krajskou ligu kumite a to je pro mě muší váže velké vyznamenání. A další velká radost a očekávání, nominace na mou první velkou soutěž a sice přebor Pra-

hy. Při počtu 40 katistů a přes 30 v kumite mojí váhy dává tušit, že na medaili jsem nedosáhl, avšak počinek 90 bodů pro II.VT byl tu. V lize kumite dvakrát vítězství proti goliášům z Bohnic, ale o kontakty nebyla nouze, tak že víkend pod obklaty a další týden lehčí trénink ale cítím se už jako bojovník. Konečně 29. 3. 1985 získávám jako první v US II. Kyu. Je to však tvrdě vykoupené kyu, kultura a ostatní aktivity takřka žádné, ale pokud chce člověk v něčem být alespoň trochu dobrý obětí není nikdy dost. Léto opět tady a šéftrenér Sugi se rozhodl že z nás udělá V.I.P oddíl. Ani 30 stupňová vedra nebyla překážkou vize Sugiho.

V 6:00 ráno kdy ještě i zvířena spala už běžecký cross v lese a večer ani 22 hodina a naproti táma nezabránila závěrečnému procvičování kata. Jedině díky odvážné dvojici Kesl-Kotěra bylo i přes všechny Sugiho nástrahy možné v pozdních večerních hodinách smociť ret v jednom či dvou „pivkách“. Na závěrečnou soutěž kata i kumite jsem se hodně těšil, protože jsem chtěl všem dokázat, že i přes dovršení 30 věku nepatřím do starého železa. Avšak den před soutěží mě Petr Lejčko poslal při „lehkých randorech“ k zemi a přes veškerou snahu jsem na druhý den nastoupit na kumite nemohl. Alespoň v katách jsem měl být výrazným jedincem soutěže. Přehodil jsem techniky a tak jsem skončil předposlední a poslední byl největší favorit Lejčko,

splnění, ale Sugi má jiné plány, a musím trénovat béčko. Ani protesty rodičů nic nezmožily. Po prvé poznávám slast na soutěži „VC Tesly“, co to je dostat se do finále a díky poraženým soupeřům získávám i II. VT. Mimo „povinnosti“ karatistické byly i exhibiční radosti, kdy jsme „široké veřejnosti“ mohli ukazovat jací jsme borci a „pro dávat“ svoji „karatistickou dokonalost“ v tehdy ne dost známém a svým způsobem tajemném bojovém umění. Jedno z exhibičních vystoupení bylo i tradičně v Jaroslavicích u Týna n.V. na pionýrském táboře. Show největší, a aby si lidé užili, bylo vždy mou prvořadou starostí, která mi vydržela do dnes. To co jsme prezentovali tehdy, se diváci mnohdy ztraceli v tom, zdali ukazujeme a nebo bojujeme na život a na smrt. Na zahájení nervózní Pepa Štekl omylem sundal Andy kopem do hlavy, a to se tehdy neodpouštělo a tak byl potrestán show neshow. Zbyl tehdy už jen Jindra Jetel, o kterém byla řeč a který si ani před dětmi nedělal servítky a tak exhibice skončila již záhy s první krví. Dětem se to ale líbilo a vedoucí to přijali ve smyslu že karate není hračka. My se ale těšili na večerní přepadení tábora, který díky ostříleným vesnickým dětem nebyla vůbec legrace. Jako vždy jsme měli vše perfektně připraveno, děti jsme měli dostatečně vydesit a vedoucí tábora měl být přivázan u mučednického kůlu. Problém nastal v okamžiku, kdy do setmění zbývaly ještě tak 4 hodiny a my skryti předstírali odjezd domů. Vedoucímu se nás zželelo a pro zkrácení času nám dal na mez trochu vína. To

napnuté lano, které tam děti dali přes cestu a o kterém jsme sice věděli, ale zapoměli. Spadl jsem do bahna a musel postupně skočit do kopřiv a v poslední chvíli zachránit holý život před dětmi, které jak již bylo řečeno, oproti městským byli daleko agresivnější. Dopadl jsem ještě relativně do bře, protože jak Pepu, tak Jindru chytili a s válečným pokřikem: „Tady leží dva opití chlapi“ (ne že by byli, ale trochu to z nich táhlo), je připoutali k mučednickým kůlům uprostřed tábora a postupně je mučili barvíčkami, bahnem a museli říkat básničky a dělat různá zvířátka dokud je nepustili. Druhý den jsme si spravili reputaci ve smyslu soutěží a krásných diplomů. Na podzim jsem měl zaskočit výpomoci na nábor, který čítal 130 nadšených začátečníků. Nakonec jsem tam zůstal, protože mě nejen strhla atmosféra, ale i chuť někoho někam dovést. A tak se i stalo a v listopadu se konali zkoušky na 8.kyu viz obrázek, které skoro všichni z celého náboru zvládlo. 1.12. konečně poznávám slast na „poháru Tesly“ a sice stupně vítězů, 3. místo v kata. A abych završil rok svého karate jak má být, v oddílovém přeboru, který měl tenkrát úroveň dneska postupových soutěží, jsem v kumite našel přemožitele až ve finále a to Pětu Koloděje, pro mě ale vnitřní vítězství největší. Přesvědčil jsem i Sugiho, že je možné se mnou ještě počítat. V lednu léta páně 1986 hned milé překvapení a to vyhlášení nejlepšího trenéra US za rok 1985. Trojutrkaní v kumite ze silným týmem Bohnic a Boleslavi pozasluzou vyhráváme a mě se podařilo vyhrát obě utkání. Vítězím i v krajské lize družstev v kata ve složení Kesl, Plaček, Hana. Dostávám důvěru od vedení a sám mám na starosti zimní camp US v Harachově. Je to pro mě velká odměna za doposavadní snahu, ale odměnu ze všech nejlepších. Úžasný kolektiv a skvělí lidi se kterými jsme si to dohromady hodně moc užili...

Můj nábor na zkouškách počet 130...

ktej zapomněl katu úplně. Stávám se mimo jiné trenérem dětí a to mě ohromě baví. Rodiče

se nám stalo více méně osudným. Za tmy při útoku na tábor, jsem se jako první přerazil o